

FEST, - GLEDE OG AVSKJED

Mai 2022

Jenta i nabohuset kom inn til meg på kjøkkenet. Øynene strålte. -Liv, jeg skal få ny kjole til 17. mai. Vil du se? Hun forsvant over tunet og kom tilbake med en nydelig, gul prinsessekjole, pyntet med perler, blonder og broderier, akkurat slik en 4 åring vil ha det. Hun holder den opp og sier: - se, den er lang. Glad og fornøyd løper hun hjem igjen.

For første gang på lenge feiret Håkon og jeg 17. mai med små, forventningsfulle barn. Det ble brunsj, middag og kaffemat i hagen. 12 barn og 10 voksne konkurrerte i de velkjente lekene. 17. mai-tog rundt kvartalet vakte nysgjerrighet og snart hadde vi en hale av senegalesiske barn etter oss. De ble med på potetløp og sekkeløp i gata. Det ble en vellykket dag. Det er alltid stas med en fest.

2. mai var fastemånedens Ramadan endelig over og Id -festen kunne starte. Den varte tre dager til ende. Alle pyntet seg med nye klær og passende tilbehør. Små barn trippet rundt på høye heler. Vi ble invitert til fotballkamp i den ene landsbyen «vår» mellom måltidene. Gullgravere fra Burkina Faso spilte mot landsbyens egne unge menn. Mens kampen pågikk, vandret gamle og unge rundt, hilste på hverandre og viste fram finstasen. Det var god stemning. Fra stereoanlegget strømmet

afrikanske rytmer. Den som var modig nok, kunne hive seg ut i dansen. Plutselig så jeg en dobbel regnbue på himmelen og sa til en av våre senegalesiske venner: - Se, der er regnbuen. Den har vi snakket om på samlingene under skyggetaket. Jeg tenkte på historien om Noa. – ja, svarte han. - Den er et tegn på at Gud er tilstede. Han har godtatt vår innsats under fasten.

Jeg tror også at regnbuen er et tegn på Guds kjærlighet. Men jeg tror ikke vi må faste fra soloppgang til solnedgang en hel måned og følge 5 tidebønner til dagen for at Gud skal bli fornøyd. Ingen av oss er fullkomne. Ingen lever et syndfritt livet. Ingen kan med alt sitt strev tilfredsstille Gud.

For noen uker siden feiret vi påske, vår store fest. På grunn av Jesus, kan vi komme til Gud med alle ting. Skal tro om noen her i landsbyen vil velge at tro på Jesus som sin frelser? Det blir spennende å se. De er hvert fall ivrige etter å høre Guds under skyggetaket.

Nedtellingen til ferie hjemme i Norge har begynt. Vi gleder oss til å treffe venner og familie. Samtidig er det vemodig å ta avskjed med gode kolleger her i Senegal. Familien Jøssang fra Jørpeland reiser hjem og avslutter kontrakten. Det samme gjør Vilde Tvenning Mæland og Anne-Gitte Stenhaug. Det eneste fine med avskjeder er de store festene vi skal ha. De to «jentene» har invitert 100 gjester! Det blir full guffe med pizza, partytelt, musikk ... og brus. Familiefest med venner og ansatte ble holdt i går ...

Dersom alt går etter planen, rekker vi to landsbybesøk før ferien. De siste ukene har vi brukt mye tid på å forberede kurs for jordmødre og fødselshjelpere i samarbeid med det lokale sykehuset. Vi i Normisjon har skaffet kursmateriell og gir noe økonomisk støtte. Sykehuset har ansvar for selve gjennomføringen av kurset. 3 instruktører og 36 jordmødre skulle fått opplæring i livreddende tiltak for nyfødte nå i mai. På grunn av streik i helsesektoren og andre, viktige nasjonale kampanjer, er kursene utsatt til høsten. Mer informasjon om dette prosjektet, kan dere finne under nyheter, normisjon.no.

Mekaniske pustemasker redder liv i «gullminuttet» etter fødselen

Vi kommer hjem til Norge 8. juni og returnerer etter planen 2. august.

Med vennlig hilsen Håkon og Liv